

Tinuturi uitate, sau nu, de legi?

sâmbata, 08 noiembrie 2008

binuturi uitate, sau nu, de legi?...nici eu nu _tiu cum le-a_ putea numi, ni_te locuri de-a dreptul admirabile, care pentru mine au o semnificatie aparte. binuturi pe care oameni legii, de cînd cu integrarea în Uniunea European , le spun cu voce tare rezervatii naturale, adic locuri unde sunt protejate anumite plante, animale, viecuitoare acvatic, etc… Bineînțeles _i înainte le numeam „rezervatii naturale,, dar, m car înainte, în perioada prerevolucionar _i imediat postrevolucionar , prin aceste locuri se plimba un anumit domn, denumit „paznic de pescuit _i de vîn toare”, domnul Hacegan Petru, actualul p durar la p durea comunal . C era sau nu rezervacie, dînsul mai l sa pescarii, a c ror permise erau vizate pe ape de munte, s pescuisc în acele locuri. În schimb, atît în rezervacie, cît _i în zonele din preajma satului, nu cred c a sc pat vreun pescar necontrolat de el. Umbla uneori _i noaptea în c utarea braconierilor, care pr dau pe _tii din râu cu ajutorul furchicej _i a l mpii cu carbit. Nu de pucine ori a fost atacat de ace _ti distrug tori ai naturii, vorba aceea, pe atunci nu se _tia de 112 _i de celular, de mascaci sau de jandarmi. Acum îns avem paznici la rezervacie, nu c nu avem, domnii „rangeri” de la garda de mediu, cum î _i mai spun ei, despre care, nu de pucine ori, am auzit de la adolescencii din sat c , în loc de amend sau de confiscare a becelor, s-au mulcunit cu un rînd de bere _i cîciva mititei la pensiunea de la marginea satului, situat fix la delimitarea zonei de _es de cea de munte. Vin de cîteva ori vara, mai prind _i ei 2-3 pescari cu acte în regul , vinovaci prin simplul fapt c se afl în rezervacie _i eventual cu un pistruiat doi în geant , c mai mulci este imposibil s prinzi, c la ce cote a ajuns braconajul în preajma satului, m _i mir c se mai prinde un p strav sau doi. Acestor bieci oameni, domnii de la mediu le tr znesc o amend din aia de trebuie omul s scoat credit de la banc ca s o achite. Pe la sfâr _itul verii încep s dispar ace _ti protectori ai naturii, iar pîn vara viitoare nu vezi urm de ei. C vorba aceea, dîn _ii se pricep mai bine la datul amenzilor, decît la „boi _tea p str vului,, care are loc toamna-iarna, perioada cea mai îndr git de braconieri. Atunci, ace _ti distrug tori ai naturii, dau n vala cu tot arsenalul f r delegii în „rezervacie,, distrugînd la maxim _ansele de reproducere a celui mai iubit dintre r pitorii apelor de munte, _i anume p stravul indigen, SALMO TRUTTA FARIO, acesta fiind condamnat la moarte de ace _ti nelugiuitori înainte de a prinde viac .

Acum nu vreau s fac cine _tie ce diferenc dintre garda de mediu _i paznicii de pescuit de mai demult, dar cel pucin pe vremea cînd în aceste cinuturi minunate patrula „omul legii”, domnul Hacegan, fiindc a _a i se spunea prin sat, se pescuia pe _te nu glum . Fie c d deai la ram , fie cu mu _te mincinoase f cute numai din pene de la gâtul coco _ului, prindeai pistruiati, care acum nu sunt altceva decît ni _te amintiri frumoase, pe care, cu cît le poveste _ti mai mult cu atît devin mai frumoase. S nu mai zic c dac punea-i un pripon sau doi, kilogramul de pe _te era acolo, fie clean fie p strav, c vorba aceea, ce pescar nu a pus niciodat un pripon sau doi, în timpul copil riei? Numai cei ce nu vor s recunoasc , fiindc fiecare dintre noi are la început, în vene, pucin sînge de braconier, diferenca f cînd-o numai drumul pe care îl urmezi în viac .

Cel pucin în ultimii ani, colindînd aceste locuri minunate, precum Cheile Cara _ului, am r mas dezam git din mai multe puncte de vedere. În primul rînd, cursul _i debitul râului Cara _a fost schimbat pe alocuri de num rul mare de baraje care s-au construit pentru alimentarea cu ap a p str v riei comunale, dar _i a oamenilor din sat, care au scos din râu mii de c ruce cu nisip _i balastru. Înainte, aici se g seau structuri subacvatice foarte bogate, copaci prabu _ici, craci, bu _teni, zone umbrite, zone inaccesibile omului sau altor jivine mînc toare de pe _te.În al doilea rînd, locurile cu ap adînc , mai mare de doi metri, le poci num ra pe degete, pe toat lungimea râului, aici m refer în prejma satului, locuri care cîndva m surau adîncimi impresionante, ce ofereau un pescuit de n dejde, atît pescarilor pa _nici cît _i celor ce pescuiau la r pitor. În fiecare prim var s tenii defri _eaz malurile, le incendiaz _i le transform în rampe de gunoi cu o ignoranc egal cu cea a autorit cilor. ^i fac lucrul acesta parc pentru a preg ti sosirea exodului de weekend torid al pantofarilor de la ora _ , cu mici, bere, gr tar, manele _i mult, mult gunoi. Avem pucin noroc, a _ putea spune, fiindc s-a înfiincat recent o firm care se ocup cu salubritizarea comunei. Totu _i, unii oameni mai continu s _i depoziteze resturile menajere pe malurile râului, iar cei mai mulci dintre ei au gurile de scurgere în râu.Poienile minunate, ce ofer vara turi _tilor locuri de popas, malurile cu apele lor limpezi _i cristaline, în care cîndva colc iau p str vi f r num r, acum, în cele mai multe cazuri, sunt transformate de turi _ti în depozite de gunoaie, (sticle sparte, doze împr _tiate, cutii de conserv , ambalaje de produse alimentare, sticle de plastic, etc…)Totu _i, m gîndesc c odat cu integrarea în Uniunea European , în viitorul apropiat, s ne schimb m _i noi comportamentul fac de natur _i mediul ce ne înconjoar . Ceva progrese s-au f cut. Fiec ruia dintre noi ne place s ie _im cu prietenii, la un gr tar cu bere, în mijlocul naturii. Mama Natur , ne ofer de fiecare dat necesarul de care avem nevoie la o asemenea ie _ire în aer liber, o ap curat , mult verdeac , sunetul p s relelor, aer curat cu mult oxigen, lemne de foc, un pe _te pescarului, o prad vîn torului, iar noi? În schimbul acestor minun cii, ce-i oferim naturii? O întrebare la care mulci nu ar _tii la ce r spus s se gîndeasc . De-abia a _tept s vin vara, s fac o ie _ire m car, prin aceste locuri minunate, chiar _tiind c _ansele de-a prinde un pistruiat sau doi, m car de poz , sunt foarte mici, dar m car a _a, de dragul vremurilor de mai demult.